

SZERKESZTŐK - OLVASÓK

Szabó Sándor irodalomtörténész (Debrecen). — Örömmel olvastam és köszönettel nyugtázom a *Korunk* ez évi 1—2., összevont számában megjelent Oláh Gábor-fordítást. A szerkesztő igen jól választott; a *Feledés éjszakáján* valóban egyik legszebb Eminescu-fordítása a debreceni költőnek. Remélem, a mostanit újabb közlések is követhetik majd, s talán megtörik a jég a Csehi professzor által is jelesnek ítélt fordítások körül. A verset megelőző tanulmánnyal kapcsolatban azonban (Csordás Elemér: *Nyolc és fél Esticsillag*) nem hallgathatok el néhány kritikai megjegyzést. — Nincs tudomásunk arról, hogy Oláh Gábor ismerte volna a korábbi Eminescu-tolmácsolókat. Eletekörülményeinek alakulásából inkább arra következtethetünk, hogy nem forgatta azokat. Nem lehet tehát azt állítani, hogy Oláh az előző fordításokhoz képest „bizonyos eredetiségre” tört. Hasonlóképpen nem beszélhetünk a fordítások mennyiségi felhalmozódásáról, hiszen Oláh *Luceafărulja* nem vált publikussá, s így kiesik a Csordás Elemér által felállított fordítástörténeti folyamatból. Kerestem továbbá, de nem találtam, hogy Oláh Gábor újrafogalmazná a verset, s hogy az újrafogalmazás érdekében bizonyos szabadosságokat engedne meg magának. Bár nyersfordítás alapján dolgozott, a nyersfordítást a román nyelvet gyermekkorra óta tökéletesen beszélő, s jeles költőként ismert Mata János készítette, s Oláh fordítás közben is állandóan konzultált vele. Csordás Elemér véleménye szerint a *Luceafărul* legmegfelelőbb magyar fordítása az Esthajnalcsillag lenne, ez a szó viszont nehezen szuszakolható bele egy hetes, jambikus lejtésű sorba. Oláh védelmében írván — a lehető legtökéletesebb, hív és pontos magyar megfelelőt ő találta meg. Hiszen ha a magyarban nem lehet visszaadni sem ritmikailag, sem szóhangulatilag a román eredetit — lévén, hogy az esthajnalcsillag köré a magyarban nem luciferi, de más hiedelemkör kapcsolódik (elnevezések: alkony, esthajnal, vacsoracsillag), a fordítás legalább tartalmában emlékeztessen az eredetire. — Nem utolsó rendű dolog, bár a végére hagytam: a történeti áttekintések nagyon hasznosak, de nem minden történelem, ami kronológiai rendbe állítható.

A középiskolások Sepsiszentgyörgyön megrendezett 1975. évi magyar irodalmi olimpiáján először ítéltük oda a *Korunk*-díjat. A gondolatilag legígéretesebb dolgozatért Szilágyi Ferenc, a kolozsvári 11. számú Középkola XI. osztályos tanulója kapta szerkesztőségünk díját.

A *Korunk* Galéria legutóbbi kiállítását az öt éve elhunyt Nagy Albert, folyóiratunk egykori kitűnő munkatársa hagyatékából válogattuk össze.

Felhívjuk külföldi olvasóink figyelmét, hogy lapunkat a következő — *megváltozott* — címen rendelhetik meg:

ILEXIM — Departamentul export-import presă
BUCUREȘTI, Calea Griviței Nr. 64—66
P.O.B. 2001 — Telex: 01131.

HELYREIGAZÍTÁS. — Ez évi 3. számunkban a 221. lap 17. sorában *ragadt* helyett *maradt* olvasandó.

